

[Camre]

deltage i beslutningsprocessen og få problemerne løst. På denne baggrund finder socialdemokratiet det også værdifuldt, at Danmark deltager aktivt i bestræbelserne på at etablere et nyt europæisk valutarisk samarbejde.

Vi må på baggrund af en nøje vurdering af indholdet af den nye 1979-finanslov konstatere, at den i videst muligt omfang afspejler den økonomiske politik, som socialdemokratiet anser for rigtig og nødvendig i disse år. Jeg skal på den socialdemokratiske gruppes vegne opfordre til at stemme ja til den nye finanslov, således at et bredt politisk flertal for finansloven kan bidrage til det fælles ønske om stabilitet.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Jeg skal indledningsvis, da der åbenbart har bredt sig en vis undren over, at fremskridtspartiet har stemt imod to af sine egne ændringsforslag, prøve at forklare årsagen hertil.

Hvad det første forslag angår, nemlig ændringsforslag nr. 1876, så var der i dette forslag nogle besparelser, som ville påvirke lønmodtagernes realløn i negativ retning. Da vores ændringsforslag om at gennemføre væsentlige skattelettelser var blevet stemt ned i forvejen, fandt vi det ikke rimeligt, at dette ændringsforslag blev vedtaget, fordi målsætningen i vores politik jo er – i modsætning til målsætningen i SV-regeringens politik – at lønmodtagernes realløn ikke bare skal sikres, nej, den skal stige, efter at den nu er faldet igennem de sidste par år.

Det er nogenlunde den samme årsag, der gør sig gældende, når vi stemte imod ændringsforslag nr. 1961. Der ligger altså fra vor side et klart ønske om og en vilje og en evne til at forbedre både de arbejdsløse og alle lønmodtageres realløn, men denne vilje og denne evne sørgede et flertal her i folketinget for ikke kunne gennemføres ved simpelt hen at stemme vores ændringsforslag om at gennemføre skattelettelser ned.

Det finanslovsforslag, der nu foreligger, er desværre et meget, meget dårligt finanslovsforslag. Det er et forslag, der vil indebære en væsentlig forøgelse af arbejdsløsheden, det er et forslag, der vil betyde, at vi også i 1979 vil få et gigantisk underskud på vores betalingsbalance. Det er et forslag, der betyder, at den

indenlandske statsgældsætning vil fortsætte i et lyntempo.

Det finanslovsforslag, der nu ligger, vil bl. a. betyde, at vi vil komme til i 1979 at have det største statsunderskud nogen sinde i Danmarks historie. Vi er efterhånden oppe på, at statsunderskuddet vil komme til at ligge i en størrelsesorden på omkring 25 pct. af samtlige de offentlige udgifter. Enhver, der bare har en lille smule fornuftig sans, vil kunne sige sig selv, at det er en helt urimelig finanslov, der herefter skal stemmes om, en finanslov, der i enhver henseende er uansvarlig, og derfor en finanslov, som man helt klart må stemme imod.

Denne finanslov betyder også, at de offentlige udgifter vil stige, og den betyder, at der vil blive ansat betydeligt flere mennesker i den offentlige sektor. Finansministeren har selv udtalt, at der skal ansættes omkring 39.000 personer flere i den offentlige sektor. Desværre er det åbenbart ikke gået op for regeringen, at det, det drejer sig om, ikke er at øge den offentlige sektor og dermed lamme og skade den private sektor. Det, det drejer sig om, er at skabe et grundlag for, at vores eksportindustri kan blomstre og skabe den øgede beskæftigelse, der skal til, og derigennem klare vores betalingsbalanceproblemer.

Man kan simpelt hen sige, at det finanslovsforslag, der nu foreligger, praktisk taget er magen til de foregående fire års finanslovsforslag, bortset fra at det hele er blevet endnu værre. Man kan på ingen måde fornemme den mindste anelse af en eventuel liberal islæt i dette finanslovsforslag. Partiet venstre er nu kommet med i regeringen, men det har man i hvert fald på ingen som helst måde kunnet fornemme.

Partiet venstre sagde under sidste valgkamp: socialdemokratiet vil gå den ene vej, partiet venstre vil gå den modsatte vej. Socialdemokratiet vil øge statsunderskuddet, socialdemokratiet vil øge de offentlige udgifter, venstre vil det modsatte, venstre vil nedsætte statsunderskuddet, venstre vil nedsætte de offentlige udgifter og nedsætte skattetrykket. Nu sidder venstre og er med i en regering, og hvad er resultatet? Resultatet er, at statsunderskuddet nu er mere end dobbelt så stort som det statsunderskud, venstre kritiserede så kraftigt under den sidste valgkamp.